



prim. MUDr. Vladimír Kyncl

(1930–2019)

Primář Kyncl je oprávněně považován za zakladatele intenzivní péče o děti. Jeho jméno je navždy spojeno s dětskou intenzivní péčí, kterou pomáhal v Československu zakládat a vychoval v ní řadu odborníků.

Primář Vladimír Kyncl se narodil v roce 1930 a je představitelem historické doby – celkové i oborové. Tehdy byly po studiu povinné umístěnky a povinné úvodní atestace z klinických oborů, které s anesteziologií přímo nesouvisely. Narodil se v Čechách, Lékařskou fakultu vystudoval v Košicích v roce 1952, a studium dokončil na Fakultě dětského lékařství v Praze v roce 1956. Zvládl atestaci z pediatrie v roce 1958 a atestaci z anesteziologie a resuscitace v roce 1968. Na umístěnku nastoupil jako pediatr do nemocnice v Sokolově, kde poznal práci v terénu i na lůžkovém oddělení nemocnice. Na dětském oddělení sokolovské nemocnice pak po atestaci z pediatrie zastával v letech 1959–1963 místo zástupce primáře. Od roku 1972 vedl její lůžkovou stanici pro děti a stal se zástupcem přednosty kliniky. Dlouhá léta se věnoval především celkové anestezii v dětské kardiokirurgii. V roce 1986 v Rotterdamu na I. Evropském sjezdu reprezentoval naši republiku a stal se aktivním a průkopnickým členem odborné a organizační pracovní skupiny, připravující Evropskou společnost dětské anesteziologie. Byl jazykově zdatný, aktivně uměl anglicky, rusky, německy. Opakovaně připravoval návrhy grantů, kapitoly do knih; přednášel pediatrům, anesteziologům, sestrám; byl členem výboru odborné společnosti, členem poradního sboru pro nehodovost při ministerstvu zdravotnictví ČR.

S takto robustní zkušeností v praktickém životě dětského lékaře přišel MUDr. Vladimír Kyncl na II. dětskou kliniku Fakulty dětského lékařství Univerzity Karlovy v Praze. Po svém nástupu v roce 1963 se tak ocitl pod vlivem nejvýznamnějších osobností české pediatrie a ve zcela jiném prostředí špičkového zdravotnického zařízení. Dětská fakultní nemocnice byla v té době stále ještě na Karlově v Praze 2 a její přesun do plánované nemocnice v Praze - Motole byl jen ve výhledu. Počítalo se zde však již se založením resuscitačního oddělení pro kriticky stonající děti a velmi prozíravě bylo rozhodnuto, že lékař musí být pro tuto dosud v tuzemsku neexistující činnost předem důkladně proškolen. Správně bylo předpokládáno, že anesteziologie bude tou nejlepší propedeutickou základnou pro péči o kriticky nemocné děti a MUDr. Vladimír Kyncl byl vyslán na dlouhodobou stáž na anesteziologické oddělení Ústřední vojenské nemocnice. Strávil zde tři roky, v roce 1965 obhájil aspiranturu





prim. MUDr. Vladimír Kyncl

(1930–2019)

a v roce 1968 byl přijat na Kliniku anesteziologie a resuscitace tehdejší Dětské fakultní nemocnice stále ještě na Karlově jako anesteziolog. Poté přešel do již částečně vybudovaného motolského areálu. Zahájení provozu dětského resuscitačního oddělení, v té době jediného v Československu, je tak navždy s jeho jménem a osobností neoddělitelně spojeno. Po založení Kliniky anesteziologie a resuscitace ILF se MUDr. Kyncl stal zástupcem tehdejšího přednosty profesora Pokorného a v této funkci působil až do svého odchodu do důchodu počátkem devadesátých let. Fakultní nemocnice v Motole mu udělila historický titul Zasloužilý pracovník.

Rozvoji resuscitační péče o děti věnoval veškeré úsilí. Jeho nadšení, pocit zodpovědnosti za svěřené děti a vstřícnost ke spolupracovníkům pomohly vytvořit v té době unikátní pracoviště. Pro své mladší spolupracovníky byl vzorem, mentorem a nezpochybnitelnou autoritou. Nezištně jim pomáhal v jejich odborném i osobním rozvoji. Těšil se z jejich úspěchů a nevadilo mu, že často zůstával v pozadí. Pro rozvoj resuscitačního pracoviště stejně jako pro stabilitu celé kliniky byl neocenitelný. Byl vždy ochoten naslouchat a připraven poradit. V té době a pod jeho vlídným dohledem pracoviště rozvinulo některé ojedinělé a originální postupy, například dlouhodobou halotanovou anestezii ke zvládnutí dnes již nevídaných těžkých astmatických stavů, epidurální měření nitrolebního tlaku u dětí v rámci komplexní terapie Reyova syndromu či využívání tzv. expulzního efektu (využití kinetické energie plynů) při vysokofrekvenční UPV k bronchopulmonální toaletě při retenci sekretu či obsahu cizorodého materiálu v dolních dýchacích cestách. Resuscitační oddělení pro děti v té době získalo pravděpodobně v tuzemsku nejrozsáhlejší zkušenosti s využíváním vysokofrekvenční, či dokonce oscilační UPV. Náš obor měl nemnoho osobností, které by některé oblasti našich činností tak obohatily, jako to dokázal pan primář Vladimír Kyncl. Po zásluze se mu tak v roce 2012 dostalo nejvyššího ocenění naší odborné společnosti medaile Celestýna Opitze. Žádné ocenění však nemůže nahradit úctu spolupracovníků a obdiv vrstevníků. Všichni, kdo s ním pracovali, si ho vážili a především – měli ho rádi.

Zpracoval J. Málek





prim. MUDr. Vladimír Kyncl

(1930–2019)

Zdroje:

Cvachovec K. Za primářem MUDr. Vladimírem Kynclm (19. 10. 1930 - 27. 5. 2019). Anest. intenziv. Med. 2019;30(3-4):192.

Drábková J. MUDr. Vladimír Kyncl. Referátový výběr z Anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny [Online]. 2019;66(2):4. On-line (cit. 4. 4. 2024) dostupné z:

https://nlk.cz/wp-content/uploads/2019/07/AR_2019_2.pdf

